

[Stavad]

Jeg opgiver at gentage, hvad jeg har sagt to gange, men jeg håber, at hr. Gammelgaard, når det kommer på tryk, vil gøre sig den ulejlighed at læse, hvad jeg egentlig har sagt. Så slipper vi for yderligere diskussion om det her.

Anders Poulsen (V):

Ved indledningen til behandlingen af dette lovforslag kan der være grund til at fastslå, at der ikke er økonomisk basis for at lette indkomstskattetrykket i 1983. Vi kan beklage det, men hvis den samfundsudvikling, som regeringens indkomspolitik lægger op til, den ændring i positiv retning, som man dermed lægger op til, skal nås, er der ikke plads til at lette skattetrykket i 1983.

Den positive indkomspolitiske målsætning, som regeringen har forelagt og gjort en del ud af, forbavtede det mig egentlig tilsyneladende er undgået hr. Stavads opmærksomhed. Når hr. Stavad her fra folketingets talerstol kan sige, at der bliver tale om nærmest katastrofale økonomiske følger for de almindelige mennesker i dette samfund, synes jeg, der kan være grund til at sige, at det er netop for at undgå, at der bliver tale om den slags følgevirkninger, at hele den indkomspolitiske målsætning er fremlagt – hvoraf i øvrigt dette lovforslag, vi her behandler, er en del.

Venstres folketingsgruppe finder derfor, at de fremsatte lovforslag – og det gælder både L 8 og L 9 – er rigtige, og vi medvirker gerne til både en positiv og hurtig udvalgsbehandling af disse to lovforslag. Vi finder lovforslagene rigtige, fordi der er tale om at indrette skatteskalaerne netop efter den løn- og omkostningsopbremsning, som regeringen foreslår.

Hvis udskrivningsskalaerne, personfradragene og formueskattegrænserne blev reguleret i overensstemmelse med reguleringspristallet fra april 1982, som det ligger i den nuværende lovgivning, ville det i øvrigt indebære en forhøjelse af disse satser på godt og vel 10 pct., mere nøjagtigt endda 10,2 pct. På den anden side ved vi, at hvis regeringens indkomspolitik med suspension af den automatiske regulering af lønninger og indkomstoverførsler samt lovmæssig ændring af satserne for dagpenge og pensioner bliver gennemført, ville der blive tale om en gennem-

snitlig stigning i lønindkomsterne fra 1982 til 1983 på 7 pct. Der er altså en temmelig stor afstand mellem den regulering, der skulle finde sted efter reguleringspristallet fra april 1982, og den regulering, der på grund af dette indkomspolitiske sigte er behov for. Derfor mener vi, det er rigtigt at indrette disse skalaer, som der lægges op til i de to lovforslag her, i overensstemmelse med den indkomspolitik, regeringen lægger frem.

Vi hilser med glæde, vil jeg godt sige, at der også i lovforslaget lægges op til, at der for enlige pensionister sker en ekstraordinær forhøjelse af personfradraget på 800 kr.

Jeg vil også godt sige, at vi med glæde hilser, at der lægges op til, som der nævnes i bemærkningerne her, en yderligere forhøjelse af personfradragene, når vi kommer lidt længere frem, nemlig når vi har overstået overenskomstforhandlingerne og det viser sig, at udgangen på disse bliver den lønafdæmpning, der lægges op til.

På dette grundlag kan jeg på venstres folketingsgruppes vegne som sagt anbefale en positiv og hurtig udvalgsbehandling af de to lovforslag.

Jens Thoft (SF):

Må jeg som ordfører for socialistisk folkeparti sige, at hvis der var en olympisk disciplin i skatteakrobatik, ville danskerne have en fair chance for at erobre guldet. Dette land har en skattelovgivning, som giver velhavere alle muligheder for at unddrage sig forpligtelserne til at bidrage til fællesskabet, og når de rige ikke må betale, ja, så må de fattige. Det er det grundlæggende problem i den udskrivningslov, som vi behandler i dag, og som derfor rammer små og mellemstore indkomster så hårdt.

Ud over alle de øvrige indgreb, som regeringen planlægger, er også et indgreb i personfradraget. Personfradraget, som skulle have været pristalsreguleret med over 10 pct., bliver nu kun pristalsreguleret til 7 pct. Det vil entydigt ramme de små og mellemstore indkomster, for hvem den skattefri bundgrænse spiller en stor rolle.

Hr. Gammelgaard argumenterede for, at indgrebet er neutralt, og sagde, at nu dæmpes lønstigningerne jo til 7 pct., og så skal bundfradraget også dæmpes til 7 pct. Men